

Дошао је напoкoн и тај дан. Коначно је неко од српских властодржаца јавно изговорио нешто што је неколицини људи било јасно још далеке 2008. године (и на шта је јавно упозоравао и потписник ових редова), а то је да Србија не може постати пуноправна чланица ЕУ, а да претходно не прихвати сецесију своје јужне покрајине, односно "призна њену независност".

Иако касни шест година, ова јавно изречена спознаја (и то са највише државне функције) коначно је разбила илузију да европски пут Србију неће коштати Косова и Метохије. Ово је значајна чињеница јер се управо захваљујући поменутој илузији српска жаба кувала у европском лонцу. Процес је наиме почивао на идеји да свако приближавање Србије Европској унији мора бити условљено једнаким удаљавањем Србије од Косова и Метохије, наравно, уз пуно ћутање о крајњем исходу. И заиста, пуних шест година процес је текао неометано иако је слика о крајњем резултату бивала све јаснија. Реконфигурација УНМИК-а и довођење ЕУЛЕКС мисије, технички дијалог Београда и Приштине, само су биле неке од етапа овог процеса који се одвијао под лажном паролем "И Косово и ЕУ" коју су од 2008. године лансирали и небројано пута понављали Борис Тадић и коалициона влада Мирка Цветковића.

Управо је ову паролу Томислав Николић својом изјавом коначно скинуо с дневног реда чиме је омогућио да се проблем који пред Србијом стоји најзад постави на једини исправан начин: или Косово и Метохија или ЕУ!

Наведена заслуга наравно не ослобађа председника Србије одговорности јер је и СНС узео учешћа у одржавању илузије коју је створио Борис Тадић. Уосталом, процес истовременог приближавања Европској унији и удаљавања од Косова осетно је убрзан након 2012. године о чему понајбоље сведоче како председничка платформа која је у Народној скупштини усвојена јануара 2013. године и у којој није било ниједне речи о правима државе Србије на КиМ, тако и постизање Бриселског споразума којим су угашене српске државне институције у јужној покрајини.

Међутим, у овом тренутку постоји далеко важније питање од одговорности актуелног председника Републике за изгубљено време и отежану позицију Србије на Косову, јер је својом изјавом Томислав Николић ставио Србију, њену владу и првенствено самог себе пред неизбежан и неодложан избор: или Косово или ЕУ. Другим речима, маске су коначно пале и од сада ће сваки даљи корак у европским интеграцијама и "званично" значити да се од Косова одустало или ће, супротно томе, борба за Косово и Метохију означити крај европских интеграција Србије.

Влада Србије која је водила бриселски процес и постигла истоимени споразум већ је дала одговор на ово питање. Шта може урадити председник Републике?

Ако је код Томислава Николића остало части и морала на које се и сам позива, и коју политиканство није изјело у протеклим годинама, онда он данас може учинити само једно - јавно објавити да Србија одустаје од пуноправног чланства у ЕУ. Наравно, тиме би председник Републике постао директна опозиција Влади Србије и заправо, у одсуству парламентарних евроскептичних странака, опозиција целокупном институционалном естаблишменту. Изнад свега, међутим, Томислав Николић би оваквим ставом прекинуо погубну спољнополитичку оријентацију Србије, јер у овом тренутку само он има капацитет да поремети унапред припремљен сценарио који крњу Србију води у ЕУ.

У супротном, његово закаснило али ипак тачно упозорење, остаће само празно слово на

папиру и неће га ослободити историјске одговорности за предају Косова и Метохије и одсуство "части и морала".

(Новости)